

ԼՂԻՄ. ԱՆԿԱՆԻՍԱՏԵՍԵԼԻ Է ՄԻԱՅՆ ԱՆՊԱՏԺԵԼԻՈՒԹՅՈՒՆԸ

Արմենասի թղթակիցը կուսակցության Ստեփանակերտի քաղկոմի երկրորդ քարտուղար Հրանտ Մելքումյանին խնդրեց համառոտակի պատմել Ստեփանակերտում ստեղծված իրադրության մասին:

— Լեռնային Ղարաբաղի շարունակվող շրջափակումը, անկասկած, բացասաբար է անդրադառնում քաղաքի էկոնոմիկայի վրա, որն, այսօր ճգնաժամային վիճակում է, — ասաց նա: — Չնայած այն բանին, որ այսօր աշխատում են մեր բոլոր արդյունաբերական ձեռնարկությունները, դրանց ապագան խիստ անորոշ է: Օրինակ, եթե ամենամոտ ժամանակներս էլեկտրատեխնիկական գործարանը ներկ չըստանա, ապա նրա աշխատավորական կուլեկտիվը արդեն հոկտեմբերի սկզբներին ստիպված կլինի պարապուրդ տալ: Նման վիճակ է սպասում նաև արդյունաբերության մյուս ձեռնարկություններին: Առանց այդ էլ տարեկան օրյեկտիվ պատճառներով դրանք չեն թողարկել տասնյակ միլիոնավոր ուրվների արտադրանք:

Անհրաժեշտ նյութերի բա-

ցակայության պատճառով գրեթե դադարեցված է շինարարությունը: Իսկ թե էկոնոմիկայի ինչպիսի վնասների է հանգեցրել վառելիքի սուր պակասը, ասելն էլ ավելորդ է: Մեր երկաթուղային կայարանը երկար ժամանակ որևէ ժողովրդատնտեսական բեռ չի ստանում: Քաղաքի պարենավորումը շարունակվում է միայն օդային տրանսպորտով, գինձառայողների անմիջական մասնակցությամբ, որոնք այս գործում արժանի են գովասանքի: Բայց առջևում ձմեռ է, իսկ ավիացիայի հնարավորությունները տարվա այդ ժամանակահատվածում մեր պայմաններում խիստ սահմանափակ են: Ահա թե ինչու միայն ճանապարհների լիակատար ապաշրջափակումը կարող է ապահովել քաղաքի բնականոն կենսագործունեությունը, առողջացնել ռեզիդնի իրադրությունը:

Սակայն Ադրբեջանական ԽՍՀ-ն, շարունակեց Հ. Մելքումյանը, իր նպատակին հասնելու համար զինվելով ճրճման ուժային մեթոդներով, ուղղակի ասենք, չի շտապում վերացնել ԼՂԻՄ-ի շրջափակումը: Կասեմ ավելին. Լեռնային Ղարաբաղի և Հայաստա-

նի նկատմամբ հանրապետության ներկայիս թշնամական գործողությունները ուղղված են բացառապես հայ ժողովրդի դեմ: Հակառակ դեպքում ինչով բացատրել, որ այս օրերին ինքնավար մարզի ադրբեջանական բնակավայրերը շինանյութերով և պարենով մեծ օգնություն են ստանում: Արդյոք դա չի՞ ապացուցում, որ ադրբեջանական կողմը երազում է ԼՂԻՄ-ը տեսնել առանց հայերի, նրանց ստիպելով հեռանալ իրենց նախնիների հողից: Ըստ երևույթին, ղարաբաղյան պրոբլեմի հենց այդպիսի լուծումն է ձեռնադրու Ադրբեջանին:

Տարօրինակ է նաև իշխանության կենտրոնական մարմինների դիրքորոշումը, որոնք հանրապետության ագրեսիվ գործողությունների կասեցման վճռական միջոցներ չեն ձեռնարկում և չեն շտապում դրանց տալ քաղաքական գնահատական: Պետք է գիտակցել, որ անկանխատեսելի հետևանքների է հանգեցնում միայն անպատճելիությունը:

Ա. ԳՐԻԳՈՐՅԱՆ
(Արմենասի սեփ. թղթ.)
Ստեփանակերտ